

Nr 283.

Av herr **Johanson** i Norrköping m. fl., *angående utredning om slopande av nöjesskatten på amatöridrottstävlingar.*

Under senare tiden ha från idrottsorganisationernas sida höjts starka klagomål över de kraftiga skattepålagor varav idrottsrörelsen drabbas. Detta gäller dels den vanliga inkomstskatten och dels nöjesskatten, vilken sistnämnda skatteform i hög grad beskär de tävlingsinkomster, varmed de olika föreningarna ha att finansiera sin verksamhet.

Som ett aktuellt och belysande exempel kan anföras en i Göteborgs-Posten den 16 januari publicerad ekonomisk tablå från en allsvensk handbollsmatch i Göteborg, där inkomsterna belöpte sig till 3 314 kr. men det verkliga nettot stannade vid endast 37 kr., vilket bl. a. berodde på att nöjesskatten slukade ej mindre än 521 kr. Många liknande exempel torde kunna andragas.

Det förefaller undertecknade i hög grad inkonsekvent, att staten å ena sidan beviljar betydande belopp till idrottsliga ändamål men å andra sidan tager tillbaka en stor del av dessa anslag genom de stora skattepålagorna. En ändring härutinnan synes därför i hög grad motiverad, enär såsom redan påpekats beskattningen faktiskt blivit ett mycket brännande problem för idrottssammanslutningarna och hotar att rasera mycket av det som under många års träget organisations- och propagandaarbete byggts upp.

Beträffande normerna för den direkta beskattningen av idrottsorganisationerna har det kommit till vår kännedom, att en motion utarbetats av idrottens riksledning och kommer att framföras vid årets riksdag. Därför vilja vi för vår del inskränka oss till förslaget att nöjesskatten på idrottstävlingar slopas. Enligt vad vi erfarit har den statliga ungdomsvårdskommittén kommit till samma resultat, att nöjesskatten på idrott bör avskaffas, varför kravet torde kunna anses väl motiverat.

Som skäl för bibehållande av nöjesskatten på idrottstävlingar anföras bl. a. de stora inkomster, som arrangörerna av s. k. stjärntävlingar och stormatcher notera. I själva verket förhåller det sig dock så att dylika tävlingar kunna anordnas endast av ett mycket obetydligt antal idrottsklubbar och förbund, och ofta är detta deras enda egentliga inkomstkälla, som skall ge ekonomiskt underlag för verksamheten på bred basis. Man får för dessa stortävlingars skull icke bortse ifrån att nöjesskatten — och detta är det väsentliga — mycket hårt drabbar det stora flertalet idrottsarrangörer, som icke kunna kompensera sig genom »saltade» inträdesavgifter.

För vår del ha vi den principiella uppfattningen att nöjesskatten, i likhet med övriga indirekta skatter, bör avskaffas. Även om det statsfinansiella läget f. n. icke medger ett generellt förverkligande av denna linje, anse vi emellertid, att man nu bör ta ett steg i denna riktning genom att slopa nöjesskatten på idrottstävlingar för amatörer. Utan att bortse från de berättigade kritiska anmärkningar, som möjligen kunna riktas mot idrottsrörelsen, måste det nämligen slås fast, att det här gäller en ideell rörelse, vars verksamhet bör på allt sätt befrämjas i stället för att hindras genom hart när olidliga pålagor.

Med hänvisning till vad ovan anförts föreslå undertecknade,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa att frågan om slopande av nöjesskatten på amatör-idrottstävlingar må skyndsamt utredas och förslag i denna riktning föreläggas riksdagen.

Stockholm i januari 1945.

Harald Johansson.

Set Persson.

Gunnar Dahlgren.

Gunnar Adolfsson.